

Holstein: Den højtærede Udenrigsminister svarer mig, at han mener, det kunde være heldigt, som han udtrykker sig — heldigt og praktisk at have et Militærberedskab, som er i Stand til at imødegaa mindre Neutralitetskrænkelser ligesom under Verdenskrigen. Men det, at Ministeren mener, det kunde være heldigt, er jo ingen Begrundelse for, at vi skal opretholde et Militærvæsen til 18—20 Mill. Kr. Er det den højtærede Udenrigsministers Mening, at statspolitiske Hensyn byder Danmark at opretholde et Militærvæsen til 18 Mill. Kr. til Bekæmpelse med danske Borgeres Liv af mindre, tilfældige Neutralitetskrænkelser, men at statspolitiske Hensyn ikke byder Danmark at imødegaa grove, planlagte Angreb paa Danmarks Suverænetet og Eksistens som Stat? Er det den højtærede Udenrigsministers Mening, for der er virkelig ingen fornuftige Mennesker her i Landet, selv om de er nok saa villige og modtagelige for Fornuftargumenter, som kan forstaa et saadant Ræsonnement? Naar den højtærede Udenrigsminister drister sig til at sammenligne sit Militærforslag med det Militærberedskab, som i Fredstraktaten blev tilladt Stater som Tyskland, Østrig og Ungarn, saa tør jeg spørge det ærede Medlem Hr. Schmidt, om der er nogen Tysker, hvilket Parti han end hører til, som ikke mener, at dette Militærberedskab skal bruges til at forsvare Tysklands Suverænetet og Eksistens som selvstændig Stat, hvis det bliver Genstand for planlagt Angreb.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen mente, at jeg havde glemmt hans sidste Bemærkninger vedrørende Solidaritetsprincippet eller overhørt dem. Det er ikke Tilfældet; jeg har understreget dem, og jeg har sagt, at efter det lille Afsnit, der virkede som en Spot over Solidaritetsbestræbelserne, vendte det ærede Medlem tilbage til Lovprisningen af disse. Naar det virkede som en Spot, forstaar jeg nu, at det ikke har været tilsiget fra hans Side, men det ærede Medlem kom til at staa i et uheldigt Lys paa Grund af den jublende Tilslutning, hans Spot over Solidaritetsbestræbelserne fik fra hans Parti.

Det ærede Medlem Hr. Holstein spurgte mig, om jeg mente, der var statspolitiske Hensyn at tage, og om dette laa i mine Ord om det heldige, praktisk nødvendige i at opretholde et Militærvæsen af den Beskaffenhed som af os foreslaaet. Ja, naturligvis mener jeg, der ligger et statspolitisk Hensyn deri. Det er en statspolitisk Interesse, at man under urolige Forhold kan udøve

et Vagthold i vore Farvande, der skrider ind overfor Tilfælde som E. 13, Igotz Mendi og de forskellige andre Tilfælde, der indtraf under Krigen. Det er et statspolitisk Hensyn, at vi kan opretholde et Vagthold ved vor Sydgrænse, saaledes som vi med en i Tal beskeden Styrke opretholdt dette Vagthold under hele den sidste Krig. Alt dette er fuldkommen rigtig statspolitiske Hensyn. Men noget helt andet er, at det er ikke nogen statspolitisk Opgave for os at indrette et Militærvæsen, svagt og afmægtigt til virkelig Kamp, men dog beregnet paa at sætte Kræfterne ind overfor en Stormagts Angreb, der kan blive fuldkommen tilintetgørende overfor de svage Kræfter, man i Danmark overhovedet kan regne med at raade over. Jeg tror virkelig, at hvis det ærede Medlem ikke var saa uhyre forudindtaget paa forskellige Omraader, hvis han ikke havde arbejdet sig saadan ind i en ganske bestemt Tankegang, og denne ikke vakte en saa lidenskabelig Følelse i ham, vilde det være saa uhyre let for ham at forstaa dette.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Det lyder unægtelig ikke saa lidt ejendommeligt for os andre at høre den højtærede Udenrigsminister tale om at arbejde sig ind i en ganske bestemt Tankegang og bestandig a priori gaa ud fra denne.

Jeg tager til Efterretning de Udtalelser, Ministeren nys henvendte til mig; men jeg maa sige, at de i nogen Grad gik uden om Sagens Kærne. Jeg indledede det paagældende Afsnit med at sige, at det formentlig vilde være en Lykke, om den nye Udvikling i Retning af mellemfolkelig Solidaritet skulde vise sig holdbar. Men at dette vidste vi ikke noget om, og at der desværre var mange Tegn, der pegede paa det modsatte. Desuden kom jeg ind paa en Omtale af den Begivenhed i det nord-amerikanske Senat, som jeg mener man ikke kan forbigaa, hvis man vil prøve et saadant Instrument som Kellogg-Pagten paa ædruelig Maade.

Endnu skal jeg kun gøre en ganske kort Bemærkning om det af Udenrigsministeren ogsaa saa indgaaende omtalte Spørgsmaal om visse nordiske Drøftelser. Efter min Formening kunde der ikke være Tale om at drøfte noget som helst i Retning af Militæralliance og Forsvarsforbund — jeg skal gerne sige det saa stærkt som overhovedet muligt. Men der kunde kun være Tale om at drøfte Opfattelsen af eventuelle